

Úpravy ve volné krajině okolí Lednických rybníků plynule navazují na parky v Lednici a Valticích a jsou výsledkem dlouholetého působení Liechtensteinů ve zdejších kraji.

Jan Josef I. z Liechtensteina nechal v první polovině 19. století vybudovat kolem rybníků anglické parkové cesty, osadit krajinu skupinami stromů i solitérními dřevinami a břehy rybníků ozdobit uměleckými stavbami – salety, umístěnými na osách vzájemných průhledů. Park zde prostupuje krajinou. Úpravy v krajině nebyly jen rázu estetického, vše bylo promyšleno také ekonomicky. Stromy podél cest lemujících pobřeží a modelace terénu v podobě ochranných valů fungují jako ochrana rybníků proti splachu z okolní zemědělské půdy, dřevo získané z pravidelné údržby parku sloužilo k vytápění zámku a skleníku.

Nejvýraznější parkový charakter s vyšším zastoupením cizokrajných dřevin mají severní břehy Prostředního a Hlohoveckého rybníka.

Kostru parkových výsadeb tvoří domácí dřeviny včetně jejich okrasných forem. V menší míře se uplatňují dřeviny původem ze severní Ameriky a z Asie.

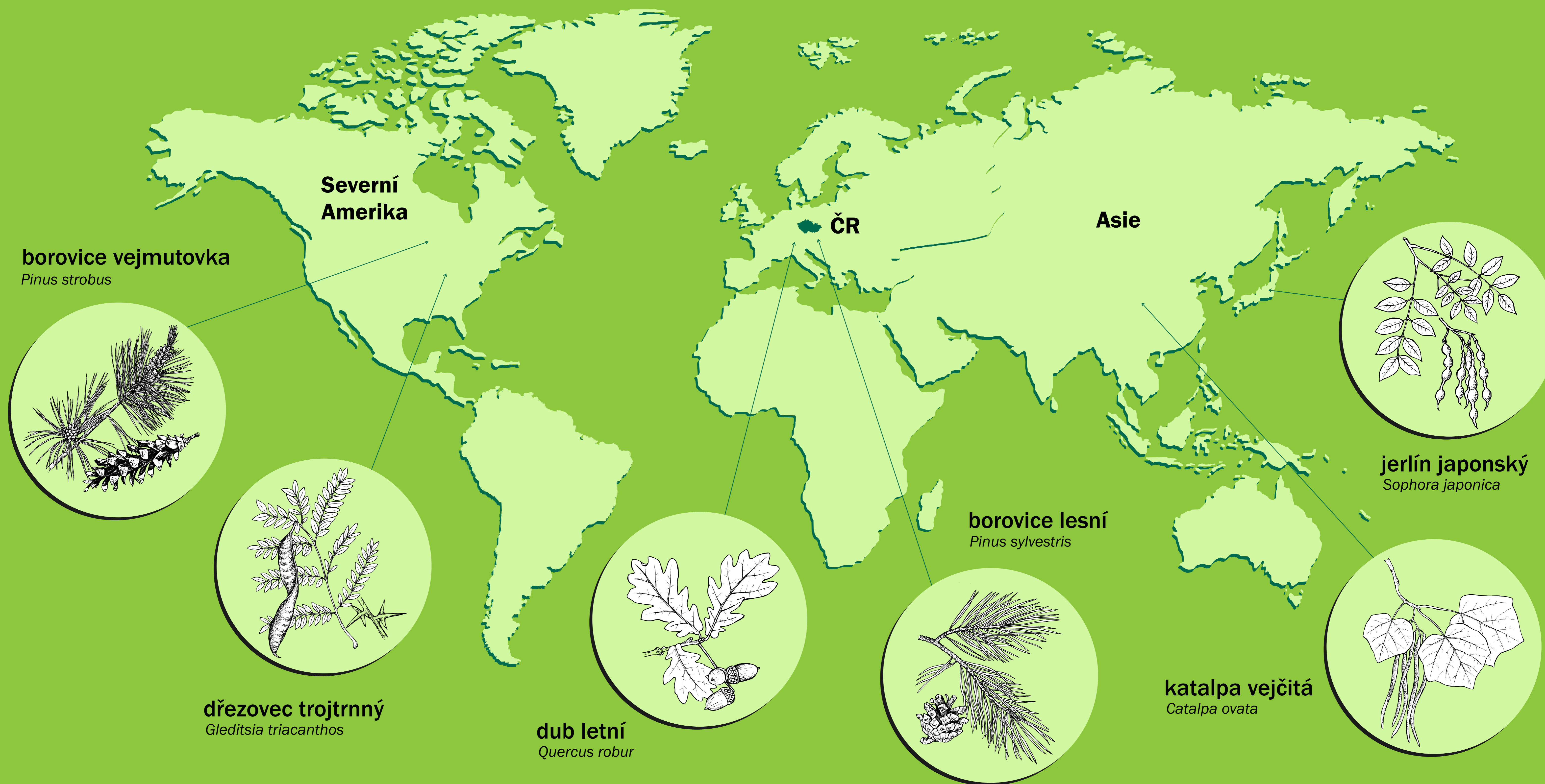

Všimněte si cestou:

Stavbami s podstatně mladší historií než salety Lednicko-valtického areálu jsou železobetonové pevnůstky lehkého opevnění budované v česko-slovenském pohraničí ve 30. letech 20. století. Podle zkratky Ředitelstva opevňovacích prací (ŘOP), které výstavbu řídilo, se těmto pevnůstkám lidově říká „řopíky“.

Původ některých druhů dřevin z okolí Lednických rybníků

Rybniční zámeček

Dominantou severního břehu Prostředního rybníka je stavba Rybničního zámečku, umístěná v nejvyšším bodě svahu. Zámeček byl postaven v klasicistním stylu v letech 1814–1816 jako jednopatrová budova s průčelím obráceným k jihu umožňujícím průhled na chrám Tři Grácie na protějším břehu.

Půdní prostory Rybničního zámečku obývá početná letní kolonie netopýra brvitého. Zámeček je proto nejen kulturní památkou, ale i evropsky významnou lokalitou zajišťující ochranu tohoto živočišného druhu.

netopýr brvitý
Myotis emarginatus

